

ternoster, dr. Lavrencij Požar, Anton Svetek, Vojteh Valenta, Ivan Vencajz, Andrej Žumer; zunanji odborniki so: Danilo Fajgelj, Simon Gregorčič, Anton Starec, Fr. Šušteršič, Janko Žirovnik. (Odbor se je dné 13. vinotoka ustanovil takó, da mu je tajnik gosp. Paternoster, blagajnik gosp. Krulec, šolski nadzornik g. Vencajz in arhivar g. dr. Požar).

Po končani volitvi je pojašnjeval g. svetovalec *Vencajz*, zakaj se je morala mesečna učnina povišati, in poudarjal, da je v šoli za godála 52 učencev; zato naj odbor skrbi za izdatno podporo. Govorilo se je tudi o potrebi, da se skrbi za ustanovitev mestne godbe, g. dr. *Požar* pa je izrazil željo, naj bi »Glasbena Matica« izdajala tudi skladbe v lahkem zlogu za klavir. Ko je še g. *Foerster* poudarjal, naj se dela na to, da bode »Glasbena Matica« kdaj deželni zavod, kakor je novoosnovani »Glasbeni zavod« v Zagrebu, sklenilo se je zborovanje. — Kakor je razvidno iz tega poročila, deluje »Glasbena Matica« jako uspešno; uspevala pa bode še bolj, ako jo izdatneje podpirajo imoviti rodoljubi naši.

Iz muzejskega društva. Dné 14. m. m je predaval g. arhivar *Anton Koblar* o zgodovini železarstva na Kranjskem. V prvem delu svojega govora je razpravljal zgodovino železarstva v prirodopisnem in v drugem delu v pravnozgodovinskem oziru. Razkazoval je železne rude, od katerih se na Kranjskem topi železo; potem je govoril o različnih načinih, kakó so v raznih dóbah topili rude, in poročal na podlagi prazgodovinskih raziskavanj, da je slovela dežela naša že od nekdaj za jako železato. Opisoval je tudi raznotere plavže, sôsebno v Železnikih in Kropi, kjer so železo na „volka“ topili. V drugem delu je navajal rudarske zakone in vzroke, zaradi katerih se je kranjsko železarstvo časih močno povzdignilo, časih opešalo. Zanimivo predavanje je g. Koblar pojašnjeval s posebnim zemljevidom, iz katerega je razvidno, koliko je bilo fužin, zlasti proti meji italijanski.

Slovensko gledališče. Predstava dné 4. vinotoka: »Zadnji list«. Veseloigra v treh dejanjih. Francoski spisal Victorien Sardou, preložil — . — Ta predstava, s katero se je pričela letošnja gledališka dôba, ogrela ni našega občinstva. Dejanje samo je dókaj siromašno; tistemu lahkemu konverzacijskemu tonu pa in duhovitemu dovtipu v razgovoru, kateremu se čudimo baš v proizvodih francoskih in s katerim sloveči pisatelj zakriva nedostatke v tej igri, naši igralci še niso vésči. Zató sta jedino le gospá *Borštnikova* in gospod *Borštnik* zvršila svojo nalogo, kakor smemo zahtevati; pohvalili bi največ še gospá *Danilovo* in gospodičini *Nigrinovo* in *Slavčevo*, dočim sta gospoda *Danilo* in *Perdan* pretiravala prav po nepotrebnem. Po naših mislih bi bilo gledališko dôbo začeti z ložjo igro, nego je »Zadnji list«.

Predstava dné 11. vinotoka: »To je moja maksima«. Veseloigra v jednem dejanji. Spisal Alfonz Pirec. — »V Ljubljano jo dajmo«. Izvirna veseloigra v treh dejanjih. Spisal Josip Ogrinec. — Pirčeva veseloigra je, rekli bi, zgolj dramatiški poskus in zató sevêda ne more uspeti na nobenem odru. Toda, ako se že predstavljajo takšne stvari, kar je napósled hvalno in vzpodbudno pisateljem slovenskim, tedaj je igralcem vsekakor dolžnost, da jih predstavljajo skrbno, kolikor móči. Ali našim igralcem, žal, ne moremo prihraniti očitavanja, da se niso kár nič potrudili za to predstavo. — Ogrinčeva igra nima posebne gledališke tehnike; kazé jo zlasti predolgi samogovori in prerobati dvogovori, kateri bi se bili iz lahka okrajšali in opilili brez sléharne škode. Vender so značajji zajeti iz življenja, risani dovôlj krepko, dovtipno in resnično, zató je bil tudi uspeh predstave dovoljen. Izmed igralnega osebja imenujemo zlasti gospodičino *Nigrinovo*, gospá *Borštnikovo* in *Danilovo* in gospoda *Danila* in *Verovška*. Poslednjemu bi sevêda ne bilo treba tolikanj robato izvrševati svoje naloge.

Predstava dne 18. vinotoka: »Bratranec«. Burka v jednom dejanji. Češki spisal dr Jos. Štolba. Preložil Ignacij Borštnik. — »Vzbujeni lev«. Komična opereta v jednom dejanji. Poslovenil Jakob Alešovec. — Prva igra si je pridobila zaradi jako srečnega motiva in tudi dobrega igranja popolu uspeh. Gospod *Borštnik* je igral ta večer posebno vrlo in je do dobra pogodil nalogo lahkoživega premeténca. Tudi vsi drugi igralci so prijali. Takih predstav si želimo še mnogo. — »Vzbujeni lev« je melodijozna in zato obljubljen opereta. Gospá *Grbičeva* in gospodičina *Daneševa* sta izvrševali svojo nalogo točno kakor vselej, takisto je g. *Štamcar* vrlo pogodil obsežno partijo vzgojnika Placida. Opernega pevca g. *Bučarja*, ki je po daljših studijah v Pragi iz nova nastopil na odru našem, pozdravljalo je občinstvo posebno prijazno, žal, da je imel ta večer le oskromno in tudi nevhvaležno nalogo. Upamo, da skoro nastopi v večji nalogi. Močni mešani zbor, ki je prvič nastopil ta večer, bode »Dramatičnemu društvu« izvestno velika pomoč pri operetnih predstavah. Koučno še to. Libreto je sicer vselej le podržena stvar, vendar bi bilo skrbeti za to, da se nam podaja v čistem pismenem jeziku. Pri »Vzbujenem levu« pa bi mu bilo res treba kár najskrajnejših jezikovnih poprav!

Predstava dne 25. vinotoka: »Trije klobuki«. Francoski spisal A. Hennequin, preložil Fr. Končan. — Dobra francoska burka bi se bila tudi dobro igrala, da so vsi igralci znali svoje naloge. Kupleti neznanega mojstra, katere je pel g. *Borštnik*, pa so bili nepotrebni in tudi do cela ponesrečeni. Predstava v obče ni bila slaba. Vrlo sta se potrudili gospá *Daniłova* in gospodičina *Siavčeva*, mimo njiju gospodje *Borštnik*, *Verovšek* in *Sršen*.

VIII. izkaz darov za Prešérnov spomenik.	Prenesek	gld.
Pavlina Resmanova na Brežini	„	652 99
Prebitek občedijaške veselice v Kamniku	„	2.—
Janko Krsnik, c. kr. notar na Brdu	„	30 30
	„	10.—
	Skupaj	„ 695 29

O rokopisni ostalini Dav. Trstenjaka. (Konec.) Kaj je iz starih pisem znane ga o početku cirkve svetega Miklavža?

Iz naj starejših pisem, ktera so dozdej znana in hranjena v knjižnici sv. Pavla v laboški dolini, zvemo, da je leta 1124. bil posestnik ob vodi *Sečnici* v graškej dolini, grof *Bernhard* iz Špannheim, brat vojvode koroškega Henrika III. Ker *Sečnica* teče od Sečnjaka skoz Apače, sv. Urbana v Mislinjo, ter so posestva grofa *Bernharda* ležale v onej dolini. Ta posestva je leta 1147. grof *Bernhard* zamenjal z posestvi, ktera so imeli žlahni Gospodje trušenjski pri Blekovci. Trušenjski žlahniki pa so teh posestev ne dolže imeli, kakor do leta 1189. Istega leta je *Henrik* žlahnik trušenjski daroval 10 kmetij, in njegov brat *Otto* dve kmetiji šentpavlovskemu kloštru.

Zdaj je tedaj postal klošter Benediktincev lastnik 12 kmetij ob Sečnici. Dolina od sv. Miklavža do sv. Urbana pa se v starih pismih po nemškem piše: *Wolfspach*. Ker se blizo kraji pravi: *Volčje jame*, ki so gotovo po volkih, ki so nekdaj tam zdržavali se, svoje ime dobili, je *Wolfspach* prestava slovenskega imena: *Volčjak*, *volčji vrh*, ali *volčji potok*. Starotrški Štokurbar od leta 1650. imenuje sledeče kmete v »*Wolfspachu*«.

1. Bartel *Hadernaš*, 2. Andrej *Apačnik*, 3. *Hanschitschenhof*, to je Hanžičev dvor, 4. Juri *Ončjak*, 5. Anton *Žatler* in 6. Urban *Leder*. Te kmetije je torej imel sv. pavlovski klošter.

Sv. pavlovski duhovniki so si na svojih posestvih postavili hrame za stanovanje in shrambo. Ker se njihov naj višji gospod veli: apat, prvi za njim pa: prior, to je prednik, so ljudje začeli praviti kraji: *Apače*, to je apatovo posestvo, in hiši, v kterej je prior stanoval: *Prednik*, zakaj apat je poslal duhovne brate v svoje posestvo, da